

Universitätsbibliothek Paderborn

**Croesvs Et Codrvs. hoc est, Copiæ Et Inopiæ Damna vel
Lvcra, à bono iustoq[ue] Mundi Gubernatore Deo
Distribvta**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§. 1. Ad quam paupertatem Ethnici peruenerint?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52359](#)

ergo his faciendum? an amandæ diuitiarum, de restanda paupertas? nequaquam; cum tanta sint huius bona, ut etiam Ethnicorum plurimi eam ambierint. De quibus aliquid dicere, operæ pretium est.

C A P V T XVI.

Fuisse etiam, apud Ethnicos, amatores & laudatores paupertatis.

§. I.

Ad quam paupertatem Ethnici peruer-
nerint?

Gentiles, quamquam ad perfectam Euangeliæ paupertatem, quæ inducit bonorum communionem, atq; vnius Dei vitæque æternæ amore suscipitur, assurgere non potuerunt; ductu tamen naturæ adeò multa viderunt, ut pacis, boni publici & priuati, ac Philosophandi, nonnulli etiam laudis caussa, diuitias contemnerent, & sponte etiam pauperes esse mallent. Atque inter hos non Philosophi dumtaxat, sed etiam Principes fuerunt, illi enim ut sapientia, isti ut Reipublicæ gubernaculæ tantò liberiore animo vacare possent, curas sollicitudinesque pecuniarum à se abdican-

D d 3

runt.

Senec. ep. runt. *Si vis vacare animo, ait Seneca, ut pauper sis, oportet, aut pauperis similis. Non potest studium salutare fieri, sine frugalitatis cura.*

S. Chrys. Quam ob rem non dubitauit D. Chrysostomus pauperes cum opulentis regibus comparare, Diogenem cum Alexandro, Platonem cum Dionysio, Socratem cum Archelao; docuitque, illos sua paupertate, gloriose fuisse, quam hos cum regnum suorum maiestate. Laudat quoque Eudemondam Thebanum principem, qui in concionem vocatus, cum venire non potuisset, quia vestem lauerat, nec aliam habebat, omnibus, qui eò venerant, illustribus viris spectatior illustriorque fuit.

§. II.

Maximi virtute, apud Romanos, opibus minimi.

Hanc tenuitatem usque ad mortem servatam, etiam in Romanis principibus egregie laudant scriptores. *Regio imperio, propter nimiam Tarquinij superbiam, finito, consulatus initium Valerius Poplicola cum Junio Bruto auspicatus est. Idemque postea tres consulariter acceptissimos Populo Rom: gesit: & plurimorum ac maximorum operum praetextu titulum imaginum suarum amplificauit: cum interim facta*

Val. Max.
l. 4. c. 4.